

Forenede sager C-143/88 og C-92/89

**Zuckerfabrik Süderdithmarschen AG
mod
Hauptzollamt Itzehoe
og
Zuckerfabrik Soest GmbH
mod
Hauptzollamt Paderborn**

[anmodninger om præjudiciel afgørelse
indgivet af Finanzgericht Hamburg og
Finanzgericht Düsseldorf (Forbundsrepublikken Tyskland)]

»De nationale domstoles kompetence til under en sag om foreløbige
forholdsregler at udsætte gennemførelsen af en national retsakt, der er
udstedt med hjemmel i en fællesskabsforordning — gyldigheden af den
særlige absorptionsafgift i sukkersektoren«

Retsmøderapport i sag C-143/88	418
Retsmøderapport i sag C-92/89	448
Forslag til afgørelse fra generaladvokat C. O. Lenz i sag C-143/88, fremsat den 8. november 1990	477
Forslag til afgørelse fra generaladvokat C. O. Lenz i sag C-92/89, fremsat den 8. november 1990	512
Domstolens dom af 21. februar 1991	534

Sammendrag af dom

- 1. Institutionernes retsakter — forordninger — lovligheden af en forordning særskilt anføgt ved en national domstol under et søgsmål til prøvelse af en national gennemførelsesforanstalt-*

ning — udsættelse af gennemførelsen af den nationale foranstaltning — lovlighed — betingelser — forholdsreglen forekomme umiddelbart berettiget — forelæggelse for Domstolen af et præjudicielt spørgsmål om gyldigheden — alvorligt og uopretteligt tab — hensyntagen til Fællesskabets interesser

(EØF-Traktaten, art. 177, art. 185 og art. 189, stk. 2)

2. *De Europæiske Fællesskabers egne indtægter — afgifter og lignende, der er fastsat inden for den fælles markedsordning for sukker — begreb — særlig absorptionsafgift — omfattet (EØF-Traktaten, art. 201; Rådets forordning nr. 1914/87; Rådets afgørelse 85/257, art. 2)*
3. *Institutionernes retsakter — tidsmæssig anvendelse — tilbagevirkende gyldighed i princippet udelukket — undtagelser — betingelser — konkret afvejning (Rådets forordning nr. 1914/87)*
4. *Landbrug — fælles markedsordning — sukker — særlig absorptionsafgift — udtryk for princippet om fuldstændig selvfinansiering ved producenterne i den fælles markedsordning — indførelse af urimelige økonomiske byrder — ingen — krænkelse af ejendomsretten og erhvervsfriheden — ingen (Rådets forordning nr. 1914/87)*
5. *Landbrug — fælles markedsordning — forskelsbehandling af producenter eller forbrugere — særlig absorptionsafgift i sukkersektoren — højere afgift på den produktion af sukker, der overstiger A-kvoten — objektivt begrundet forskelsbehandling — ingen forskelsbehandling (EØF-Traktaten, art. 40, stk. 3, andet afsnit; Rådets forordning nr. 1914/87)*

1. Traktatens artikel 189 afskærer ikke de nationale retter fra at udsætte gennemførelsen af en national forvaltningsakt, der er udstedt i henhold til en fællesskabsforordning.

at en national domstol, der har besluttet at forelægge et præjudicielt spørgsmål for Domstolen, også kan udsætte gennemførelsen af en national forvaltningsakt, der er udstedt med hjemmel i en fællesskabsforordning, hvis lovlighed anfægtes, og hvis ugyldighed kun kan fastslås af Domstolen.

For det første giver EØF-Traktatens artikel 185 i forbindelse med et annullations-søgsmaal sagsøgeren adgang til at fremsætte begæring om en udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede retsakt og giver Domstolen kompetence til at tage denne begæring til følge. Hensynet til sammenhæng i bestemmelserne om foreløbig retsbeskyttelse begrundet herefter,

For det andet har Domstolen med henblik på at sikre den effektive virkning af Traktatens artikel 177 allerede fastslået, at nationale domstole, der har anmodet den om en præjudiciel fortolkning med henblik på at kunne afgøre et spørgsmål om foreneligheden af en national lov og

en fællesskabsbestemmelse, har adgang til at udsætte anvendelsen af den anfægtede nationale lov. Den foreløbige retsbeskyttelse, som er sikret parterne i sager ved de nationale domstole, kan ikke være forskellig, alt efter om det gøres gældende, at nationale regler er uforenelige med fællesskabsretten, eller at afledede fællesskabsretsakter er ugyldige, eftersom begge disse anbringender støttes på selve fællesskabsretten.

En national domstol kan indrømme en sådan udsættelse under forudsætning af, at den nærer alvorlig tvivl med hensyn til fællesskabsretsaktens gyldighed, og den skal, såfremt Domstolen ikke allerede er blevet anmodet om at tage stilling til den anfægtede akts gyldighed, selv forelægge spørgsmålet herom for Domstolen. Endvidere skal der foreligge uopsættelighed, idet sagsøgeren risikerer et alvorligt og uopretteligt tab, og der skal tages behørigt hensyn til Fællesskabets interesse. Med dette hensyn for øje skal den nationale domstol undersøge, om den omtvistede fællesskabsretsakt ved ikke straks at blive bragt i anvendelse mister enhver nyttig virkning. For at der kan tages hensyn til Fællesskabets interesse, skal den nationale domstol desuden kunne pålægge sagsøgeren at stille passende sikkerhed, når en udsættelse af gennemførelsen vil kunne give anledning til et økonomisk tab for Fællesskabet.

2. Den særlige absorptionsafgift i sukkersektoren, der blev indført ved forordning nr. 1914/87, må anses for en af de »afgifter og lignende, der er fastsat inden for rammerne af den fælles markedsordning for sukker« (jf. Rådets afgørelse 85/257 om Fællesskabernes ordning med egne indtægter), idet denne afgift fremtræder som en supplerende afgift i forhold til de allerede ved vedtagelsen af nævnte afgørelse eksisterende afgifter.

Ved indførelsen af den særlige absorptionsafgift var det ikke påkrævet at gå frem efter proceduren i Traktatens artikel 201, heller ikke selv om denne afgift havde haft karakter af en finansieringsafgift i betydningen i afgørelse 85/257. Denne afgørelse har som en budgetmæssig foranstaltning til formål at fastlægge de egne indtægter for Fællesskabet, der optages på Fællesskabernes budget, og ikke hvilke fællesskabsinstitutioner, der har kompetence til at fastsætte told, afgifter, importafgifter, produktionsafgifter og andre former for indtægter.

3. Selv om retssikkerhedsprincippet i almindelighed forbyder, at en fællesskabsretsakt gives gyldighed fra et tidspunkt, der ligger før aktens offentliggørelse, kan dette rent undtagelsesvis tillades, når det tilstræbte formål fordrer det, og når de berørtes berettigede forventning respekteres behørigt.

Disse forudsætninger var opfyldt, da der som et led i den fælles markedsordning for sukker ved forordning nr. 1914/87 af 2. juli 1987 indførtes en særlig absorptionsafgift for det produktionsår, der var udløbet den 30. juni s.å.

Efter princippet om, at markedsordningen fuldt ud skal finansieres af producenterne selv, måtte de nemlig bære alle udgifter for det pågældende produktionsår, herunder sådanne udgifter, som var en følge af ekstraordinære forhold, hvis virkninger først med bestemthed kunne fastslås efter produktionsårets udløb. Desuden var producenterne blevet gjort bekendt med, at de ville komme til at bi-

drage yderligere til finansieringen for dette produktionsår.

holdsmæssig og uantagelig foranstaltning, der antaster de berørte producenteres erhvervsfrihed.

4. Den fælles markedsordning for sukker hviler på det princip, at finansieringen fuldt ud skal ske ved producenterne. Det er i medfør af dette princip og med henblik på dækning af ekstraordinært stigende udgifter som følge af svingninger på verdensmarkedet, hvor Fællesskabets producenter skal afsætte en del af deres produktion med udbetaling af store beløb i eksportrestitutioner til følge, at den særlige absorptionsafgift for produktionsåret 1986/1987 blev indført. Denne afgift, der er et modstykke til de fordele, nævnte fælles markedsordning giver, medførte ikke urimelige finansielle byrder for producenterne, der jo kunne kræve hovedparten af afgiften godtgjort af deres sukkerroe- eller sukkerrørleverandører. Afgiften kan efter sin beskaffenhed ikke anses for at udgøre en krænkelse af ejendomsretten. Endelig er det efter afgiftens begrundelse og særegenheder udelukket at anse den for en ufor-
5. Den særlige absorptionsafgift for produktionsåret 1986/1987, der blev indført inden for den fælles markedsordning for sukker, havde til formål at absorbere de ekstraordinære tab, som ydelsen af høje eksportrestitutioner gav anledning til i forbindelse med bestræbelserne på at øge afsætningen af Fællesskabets overskudsproduktion på markederne i tredjelande. Den omstændighed, at der med denne afgift er blevet pålagt sukker, der er produceret ud over A-kvoten, forholdsvis højere byrder, kan ikke antages at udgøre en ved Traktatens artikel 40, stk. 3, andet afsnit, forbudt forskelsbehandling. Faktisk er alt det sukker, der produceres ud over A-kvoten, en overskudsproduktion. Dette overskud kan sædvanligvis kun afsættes ved eksport til tredjelande og medfører ydelse af eksportrestitutioner, der belaster Fællesskabernes budget.

RETSMØDERAPPORT i sag C-143/88 *

Indhold

I — Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger	421
A — Fællesskabsrettens bestemmelser	421
1. Grundforordningen	421

* Processprog: tysk.